

med at gøre, som har tre vidt forskellige former for kultur, traditioner og levevis. Derfor er det vigtigt, at vi i de tre lande i rigsfællesskabet også har gensidig respekt for hinandens forskelligheder.

Et af de spørgsmål, som jeg ofte har stillet mig selv om rigsfællesskabet, er, hvorvidt undervisningsmaterialerne om rigsfællesskabet i Danmark eller for den sags skyld i rigsfællesskabet i almindelighed er opdateret, idet jeg stadig væk den dag i dag får spørgsmål fra syddanskerne, om man i Grønland stadig væk bor i igloer, eller om alle i Grønland stadig væk udelukkende går i skindtøj.

Jeg mener, at man i rigsfællesskabet bør arbejde mere for at få en bedre gensidig information, som løbende tilpasses til udviklingen, for på denne måde at fremme forståelsen for hinanden.

Vi har i dag i rigsfællesskabets navn mulighed for at tage på videreuddannelse i Danmark, og det er fortsat utrolig vigtigt for Grønland, at vi bevarer denne mulighed, da uddannelse og atter uddannelse er vejen til, at Grønland kan opnå større selvstændighed inden for rigsfællesskabet.

Ved en vælgerundersøgelse foretaget af HS-Analyse i juni 1998 i Grønland har vælgerne vist deres erkendelse af deres økonomiske afhængighedsforhold til Danmark ved, at et markant flertal ønsker selvstændighed, men først når vi er økonomisk rede til det. Det vil sige, at vi skal vente med selvstyre, til vi selv kan tjene de penge, som vi i dag får via bloktilskuddet.

Derfor er det vigtigt, at den grønlandske befolkning også gøres klar til at kunne klare sig selv og mere til, for først når den menige grønlander har fået en større bevidsthed om rettigheder, muligheder og ansvar, vil man være i stand til at opnå et reelt selvstyre. Ved at man i Folketinget også sørger for, at der er en gensidig respekt mellem landene i rigsfællesskabet, vil man også fremme forståelsen blandt befolkningen i rigsfællesskabet og på den måde styrke det.

Der bliver da også ofte rejst spørgsmål om, hvorvidt man i Grønland og på Færøerne ønsker større selvstændighed, og ikke mindst må der også spørges i landene, hvorfor man ønsker dette, og hvorfor man eventuelt ikke længere vil være en del af rigsfællesskabet, eller om man blot vil have større selvstændighed inden for rigsfællesskabet.

Jeg er af den mening, at Grønland skal have større selvstændighed inden for rigsfællesskabet, og at man på den måde også må arbejde sig frem til, at der bliver selvstyre i Grønland. Men om dette bliver i min generation eller i den næste, kan jeg ikke sige. Vi må se på det, der er og vil være det bedste for den grønlandske befolkning, samt sørge for, at det ikke skaber flere sociale problemer, sådan som da man havde travlt med at overtage ansvarsområder fra den danske stat.

Derfor er jeg også enig med flertallet i Tinget om, at der først bør udarbejdes en hvidbog, når enten Færøerne og Grønland selv retter henvendelse til den danske regering om selvstyre, og ikke omvendt, da vi ofte kan få det indtryk, at man prøver på at opfordre de to lande til at indføre selvstyre hurtigst muligt og derved løsrive sig fra Danmark.

Statsministeren nævnte i sin åbningsredegørelse den 26. marts, at det er regeringens ambition at sikre, at Danmark kan klare sig godt i det enogtyvende århundrede i den internationale konkurrence på den måde, at alle er med, hverken mere eller mindre.

Samtidig nævnte statsministeren, at regeringen vil forene den personlige frihed, samhørigheden og fællesskabsfølelsen, og så er det, at jeg som repræsentant for Grønland håber på, at dette også gælder Færøerne og Grønland.

Til sidst vil jeg også takke Folketinget for dets imødekommenhed over for Grønland under debatterne om Grønland.

Óli Breckmann (KF):

Få ting er så afvæbnende som en synder, der tilstår, sagde hr. Bertel Haarder godmodigt til mig for et øjeblik siden, og så er det vel op til mig at finde ud af, om hr. Haarders råd er en hentydning til regeringens rundhåndethed med aftalen med Færøerne eller det var et forsøg på at overtale mig til at vedstå, at formålet med min afståen fra at stemme er at hjælpe regeringen med pinsepakken, således at den kan overbevise den danske vælgerbefolkning om, at man næste gang bør vælge en borgerlig regering.

Der er vel sjældent på så kort tid mellem en åbningsdebat og en afslutningsdebat her i samme forår sket så meget for Færøernes vedkommende, en forandring til det bedre. Aftalen mellem landsstyret og regeringen var forskellen mellem økonomisk liv og død for vort samfund,